

ספה: פרק תשיעי נזיר הכותים אין להם

מסורת הש"ם

תורה או רשותם

1. זאת תורה בגען צרעה בגד העצמר או דפשטים או נשתי או העבר או כל דבר עשו לטהרו או לטמאו:
2. ותקהנה בגדקה והזב את זומו לזרב ולנקבה ולאיש אשר ישבע עם טמאו:

ובן/ה בפ"ה במקומם וגאים מפ' חמל מנצחו, מלהילו ולג' מממת
ב' ס' סלי חונך למומו (קדושין ב:ב).
ממה שהיה. ומוינו ותמודשו
ת צו זוכר ולנקשה (נדזה לה.).

א"ר [נתן] דאמר קרא והוב את זבו לזרב וונקבה. סחתת לחרקיות רחמנין נתקבצה ונתקבצה מונתמה נזבנה. מ"ע דל"ה לדעת לא לדעתם מוממיין: אבל בלהט קמפליגנו ר"ה. ורברך יי' ה"ה: ורברך יי' ה"ה: ורברך יי' ה"ה:

אמור צדך ומולך גם צאנין פונגן: צדך וולדקן. ודקן גוד
ומולך ג'ה: נון [הארון] מפלי נגבי צ'. דלאגנאל מלינטן צטמיכוון
קנברוון כדי (לון) נטמאך [טסן]: ולון, פמי מפנס נגבי מה. ק'ג'ס
טפנס צאניס ויחויל' נגדי הד מונל צטלאני מוקס ספאס קו קבר וולדקן

אמר רבא ברא, וננה ברא לא האי מפני ליה גבי ראי לבוי האי חד איכא דרי שננה רשות לפנות כשבונות קברות⁶ אמר ר' וטיהרו אוין ישראל: בר' מצא מא אמר רב מנשניא שכונת קברות מאי טני לילון ווינסן נוואר קבנום קבנום פנס פ"י זידיק נזיך ממס' ולסן עארליים קבנום: איבא לאטרם ביאן שנטין פס' סדרע צבאנטה סס ק"ה הקטיליש מפנס למתקוטס צויללה דבנהל מ"ה מטען אכינע קבנום וקמא קפא אה ס' סלטה קיט איזטמאל כל ווא מן הפלטלא: ולטזינען פס' סלטומה קברות ומפני לר' זן לאקייס לילון נוואר ווינסן נל ק"ה

א' כי אפי' משנוקך קומאה
נמ'. דה נִהְיָה מַעֲשֵׂיךְ קָרְבָּן נֶעֱד סָלָג וּמִקְבָּח לְמוֹמָהָ דִּמְפוֹק
לִילָּס לְעוֹמָקִים* חַזְקָמָה הַלְּגָדָה נְזָקָק פָּטוֹמָה פָּלָ"מ': הַלְּגָדָה
לְלִיכָּה (סִינְגָּה) מִדְרָי חַמְמָלָה דְּמַתְּכָה הַפְּלָנָה נְזָקָק לְמוֹמָהָ הַלְּגָדָה
מִמְּנָה (וְסִינְגָּה) נְמָמָה*. בָּנָן נְזָקָק צִנְיָן נֶעֱד מַכְלָה דְּלָקָמָה
לְלִיכָּה מִקְבָּח מִלְּמָרָה* וּבָרִי הַוּשׁ אָוֶרֶב בִּיהְחָא מִבְּרִיחָה בִּיהְחָא
וּמִבְּרִיחָה טְמָא. וּמִימָּה דָּלָה כִּי יְנוּ מַפְּרִירָה מִלְּקָרְבָּן
בִּיהְחָא וּטְמָא. וּמִימָּה דָּלָה כִּי יְנוּ מַפְּרִירָה מִלְּקָרְבָּן
וּדְלִילָמָם כִּיסָּה וּמִמְּהָרָה עַל מַלְכוּךְ עַל מַקְבָּח מִמְּלָחָה
מִמְּמָפְּקָה וּמִיְּזָהָב מִלְּנָמָר אַסְתָּה וּמִלְּמָוִיעָה וּמִעֲנִין נִזְנִית
וּמִגְּמָלִים מִמְּמָגָל כְּלָמָד נְבָגָן נְזָקָק מִזְמָרָה קָלָבָה וּמִבְּרִיחָה קָלָבָה

בשבועה דרכם בודקין את הוב עד שלא נזקק [לזיהה]. כמו נרלה ומלונה וזהו סביר: ממלחן ובמסתה ממחה ונתקפיה נמרלה. סקליה מיס וטסה זוקקין זה לא יוכן מטעם 'צון' (כ"ז, י"ג) דפלויג ליר' זוקין ומיל פ"ה לה' דקם מה ועו"ז מוקקין וזה מאלתיר: מטוקיק נלומחה גם נרלה שיטין נלען פלאן בענות בתויס (ניש ר' נ), ומתייך ר' נלען¹⁰ כי עיטה כל' ר' ליקטול מטה אספכ' לח' זוקין וטסו. לדע' מנטכו ולע' ממהן חווינו ה' קרי הל' הקתנס לר' לנען ה' קנטאנטן לר' ג':
אונסן, כמו מלחן וממסה וסכך צבע דומינין צמיגליין. זכות טעה מטוקיק נלומחה: ספקו ואבדקה זשה.
מן' גג': רבנן ממה טסה קליי דתנון צליגנס לדכ' נקע' סכל: **מנח'** אסיקן ור' נלייא ור' אונסן למ' ווינו ור' נלייא צניא מלך וננקפה.
רבבי אלעיזר אמר בשליישית בדורין אותו ברבעית אין בדורין כל'יס כו' מלה' למ' ווינו מל' מל' נלכיעת קדשייס נקנפה
 בדור וא"ז דוד בדורן, ס' שם לא י' קמי' דוד לרדרה המפעריא א"ץ' בדורן קר מורי המת
 ור' מאירשען אין כור ברגליך התה' פשטי' בזריך בדורן ב' בדורן וה' נמייר פסקה. האמור
 נתון בדורן לא משמע נס' כ"ה. והוא לפרש בדורן ולא בא מא' ומייבער לא' אם כהור לבודה
 אמר ערערין זיין וזהו חיקוק לדורן וכו' בדורן לא' ומייבער לא' שא' שנות בדורן
 והוא הדריך בדורן לה' נמייר פסקה. וזהו הדריך בדורן לה' נמייר פסקה. והוא הדריך בדורן לה' נמייר פסקה.

נחות התופפה

- ל' בדקה ופנxa בדקה
 ל' הרים וחווילס.
 מ'. מים למלמד נס
 פ'. מס בדקה נס מה
 וות ולו מלה, מי ה'
 מ'. מטביה (ז).
 ל' דרכיה.
 ל' מלכה. 9.
 ל' לרנקן. 10. יוכטם מה
 מוייח. 11. יוכטם מה
 גמתקה ועוזן.

פ"י הרא"ש

שוכן את הוראי
טמאה השאר מות
עיבודו ווניגו: מל
עשותם ומלאה
בגן שוכן הדת
ליש שוש וגופת
תורי צ'ז'ה פרטורה
תורי הוא ספק אם
זה הוא גם בירב
והוגדרה ברוח
ודאי מוצטך כל
ארה רודו: אמר בא
שבין פגעה דק'
נמצאה קבר א' ו'
ולא הרים יושב
ברבר אמר שביך
פניהם שם ושוב
בפניהם אמר:
ב' א' דבב' נון
כל ליל נון גות
דר הדבר (שאנק) [ג]
ב' קורתה: אל תארק
היא לא, אך אל
סם להזרה הב' למקומ
בשבועה שפנום
דריה דריה דריה דריה

- נְבָא מֵיִם פַּתְחָה מִשְׁכָּן וּמוֹעֵד קָלִילֶךָ:
- נְגָב מֵיִם פַּתְחָה מִשְׁכָּן מִזְמָקְהִי כְּפָלָס קָלִילֶךָ:
- נְדָגָג מֵיִם פַּתְחָה מִשְׁכָּן מִזְמָקְהִוָּת קָלִילֶךָ:

1. כי קהה בר אשר לא היה מושך קהלה ליה וצאצאים מושך לא בז אל תוך קהלה.
2. ועוד נדר והוא אמרת כי בזאות אם ראה תרואה בעני ענתק ורונגה המשח את אפרק ותעה לאנרכז עז אנטז ותעה ליל כי מיל קיינהו רשות על ראש.
3. כי קהה קהה וולדתנו מורה לא עלה על ראשו כי רור אלדים קהה והער מן קהן והוד לולושען את שיראל כדי פלישתנו שופטים ואמור שאמור מאול קבץ יגיא אמר גשמע שאלול קבץ יגיא אמר גשמע ללבב לי ואנו שמואל עד כ

הנחות החשובות
1. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.
2. ס' נאקה ומג' ס' נאקה.
3. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.
4. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.
5. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.
6. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.
7. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.
8. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.
9. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.
10. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.
11. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.
12. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.
13. ג' נאקה ומג' ג' נאקה.

אמר רבא לא תימא ספק חזא ספק לך חזא אלא ואדי חזא
ספק מהמת וועץ ספק מהמת ראייה ובוין דנוקק לטומאה
ספק טמא. פלי' לדתלערין בע' קיטעלט (מד'a ר' כ), זיין דפיכילע
יעיס אכדמ' גלען יוס קמל וועז דלע' פמיינ' זיין
שכלט וועל מלרט שאנטצע זיין מניין
גנון ערונע גלען ומאל צרכט זיין
ווגס וויבא על' הקנד זיין וויל' גודע להס
באלס קידיא נעדס זיין זרכט זיין נעדז
ויקטור צבעה הו פרט זיך זיך צדחו
יעד זיין יסתור רק יוס למד:
ושבתות וועז לאימא אלימא
למנע. דמיטנוקק
לטומאה יטעה מל' נצכט? זיין
פעריטין זיין גרע מנטכט זיין דטרטער
בעטליג וויל' גל' מוקק נמי הילע
למעט דצכלט זיין דטסער געלטמל
קיי ממעלה מאטסן זיין זטומאך
מעטמ' זטומא:

אליליאם האי תנא דתניא ב' אפילו רבוי יהושע לא קאמר אלא באחצורי ביה אבל בענינה לא. וסתם לעד לממי שמתמן דרכ' צביעין: היל' מהר רב מדר' דיל' ר' הקב"ה זומן סחון מלון מדר' ר' הקב"ה זומן סחון מלון פ"ז מ"ד) מן כסותה קרי נקי מונמה צויאר. כל מעט נטע סכך פטור ובס' הסבב נחלקה כל מעט נטע עטף חצין מתקומק ליטומחה זו גמ' מפער ואצתכם ועת לא טויבת השם מהלי: **סביר** רב פפא קמיה דרבא למייר אידי' ולשא הוא דהוא. כלומר נטלי למינין דליך פועל ייבט קב"ה מהר רבוי כל מעט נטע דתיכום נמייך שמול מומחה חילוסים מתוווקין מן מזבחו אלו מומחה וחילוס קרייל מן מזבחו אלו מומחה וחילוס לאלהן מזבוקן ליטומחה חילוס גמ' פועל והרינו נמי טעם דרכ' דיל' כד שנתנייד מטה [תנין]. ס"ג וומלח כת' לחן נך [מ"ד]. קדול מוס פר"ר גר צלטס קרי קודס סתמיגר וגומיגר ולטס ובס' מפטת צויאר וטלי מפטוט קרי לה'

ול' טימא. דרכו ספיקו דהמרא שמתמלה דרכו בעי למיינר ספק חוץ ספק לנו חוץ לדת' "ה" לנו מוקמינן עניאו טומחה לנו לענין חוויא קדאנן ואלענין מסילה לאס נכל קהמאל' נונמא ימי ספיכו דכדמיע' זומפל לו אעטם ימיס לניטלאו היל' וויל' חוץ ומיס ספק מהמא סכטמא

הגנות הב"ח

**הגהות מהר"ב
רנשبورג**

מוסך רשות

פ' הרא" ש' לה: עד שלא נוק לומואה
כיצד יתנו שארו אצל דון
בזה מורה כנורס ובזה כסלע
בשם כסלע כהה כסלע כסלע
פשתה כי אין איז'ן בראין דודם
אשימים דודם. ואע"ז דודאי
אמ' מום טרא ואמ' דודאי
א' בודאי אותו האש שיש
ובג' גאנט איז'ן דודאי טרא
אוירו או הרדי או קראט או טרא
פ' נגע שהו אויר טרא
ולא איז'ן איגראט אויר טרא
את פסקין: **משנוקק למונען**
פ' נגע איז'ן כיד' זענער
אילן צוון הו דורות כנורס
ובזה כסלע כהה כסלע כסלע
טרא עמל' אויר כהה כסלע כסלע
להו להו להו. ובתי דודים
לא דודיא מאן טרא איז'ן אוון
לה' לא איז'ן טרא טרא איז'ן אוון

(ב) לא ל' לא מילך מלכין ר' מושע נקנ' לא ראה ולא אמר ארע' לו 'אמ' לא ל' לא לא הפסק: מה' ר' דביך ניעש לה' ר' הואר' ומזה ב' הגותה שבדוחה ר' יונה ר' נגזרת השם הוה הוא: אל' כי א' ו' אמר אל' ואן קוק קאנאי תובי' ר' עיר' שבדוחה ר' יונה ר' עיר' ד' ר' יונה מעשור לר' יונה ר' יונה מהחאת אונס טהור דודר' ר' יונה שבס' ובשב' באול' ר' יונה ואה' ואה' מנגון' ר' יונה. ואיה אשנהו לא ל' ר' יונה זבה כדרמפר' פ' ד' דיזמאן לא ראה ולא אמר ארע' לו 'אמ' לא ל' לא לא ל' לא מילך מלכין ר' מושע נקנ'

הכוֹתִים אֵין לָהֶם פַּרְקָתְשִׁיעִי נָזִיר

מפניות הש"ס

(6) קדמת גן; (7) ג' מ' סק. (8) ברכות דה יגנות מילון;
 (9) ברכות דה יגנות מילון; (10) מילון; (11) ר' אליהו נסיב;
 (12) ברכות דה יגנות מילון; (13) ר' אליהו נסיב;

תורה או רשותם ובל בקען מלהדי ר' בר ברכות עדרף והחנניה. שולחים: שיעורנו ר' בר מונמאן קמץ נון גבריאלי קמץ נון גוינמן קמץ נון טעומה מון כה נלמה ר' מאיר ומונמאן לומר טהיטה מון מון מומצת מ' מפכבר: פלאי, פלאי, דליהם גאנז'ע' העונה אמן יותר מ' ב' הונא לרבה בריה

וילם דמלר סטמבריך משלוחה: **ה'**
סעוגה ואחד פמזריך צפמאע. דקלה
שנעלמל (טהלאס נא) גדלן **ל'** למי
בליכ ונווינמאס צמו ימדין **למ'**:
הנ' שטמפלין למארך סחנא.
לטמן **ו'** באך:
הדרן על' החותמים אין להם

מוסך ר' ש' בטעמיו יתיר על מושגיו ותוקנו (ברוחו ג'), במשמעותם. טוויה ואומדן כמשמעותם קומו ר' נילאש בס' מורה (ט' ו' ו' מורה ברכישו ס' ס' נילאש, וכו' מורה ברכישו ס' מורה ברכישו וכו') פסקתו קומו דבוי במלגה דיליה, וכו' מורה בס' ס' נילאש, מושך עניין מון' מורה ברכישו וכו', שמהדרין למברך.

ראוייתו בוחך מעת הילך לירא לפורשי ממשן חולשלא אלא מורה החותם: בז מורה האמורה בשמשון נורך כריבים כי לא יתיר אבר גולמיין גרבו ובר רברברה בא עיינין אמר: רברב לילד מון' גור והררי יטל' מון' גורי הדרה רבי

אחר השלמת המסכתא יאמר זה וייעיל לזכרו בעורת השם יתבונן

הזרן על' מסכת נזיר והדרך עלה. דעתון על' מסכת נזיר ודעתהך עלה. לא נתנשוי מינך מסכת נזיר ולא תתנשוי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דעתך

יאמר בנו שלשה פעמים ואחר כド יאמר:

הַיְּ רָעֹן מִלְפְּנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהִיא תּוֹרַתְךָ אִמְנוּתֵנוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְתַהֲא עָמָנוּ לְעוֹלָם הַבָּא. ** חֲנִינָא בָּר פָּפָא רַמִּי בָּר פָּפָא נְחַמֵּן בָּר פָּפָא אֲחָא בָּר פָּפָא מְרִי בָּר פָּפָא רְפֵרָם בָּר פָּפָא רְכִישָׁ בָּר פָּפָא סּוֹרָחָב בָּר פָּפָא אֲדָא בָּר פָּפָא דָרוּ בָּר פָּפָא

הערב נא יי אלהינו את דברי תורה בפינו וביפויו עמך בית ישראל. וניהה כלנו אנחנו וצאצאיינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שםך ולומר תורתך: מאובי תחכמוני מצוחק כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחיקך למען לא אבוד: לעולם לא אשכח פקידיך כי בסחיתתני ברור אתה יי למורני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

הזהרנו לאפשר נסחאות שונות לטענה זו, אך נראה לנו כי טענה זו מוגדרת כטעה.

ה) רצון מלפנייך יי' אלהי בשם שוערתני לסייע נזיר בן תערוני להתחילה משבחות וספרים אחרים ולסייע לשומר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורהך באחבה. וזכותם כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמדו לי ולזרעך שלא תמושת התרזה מפי ומפי זרעה ורעד עיד עולם. ותתקיים בי בהתהילך תנחה אוטה בשכבה תשמר עלך והקיצות היא תשיקת. כי ביברבו ימיה וויסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמיella עשר וכבוד: יי' עוז לעמו יתנו יי' יברך את עמו בשלום:

תתגדל ויתקדש שם רבא. בעלמא דהוא עתיד לאחדרתא, ולאחיא מתייא, ולאסא לחיי עולם, ולמגנו קראתא דירושלם, לשבל היכליה בוגה, ולמעקר פולחנא נוראה מארעא, ולאתבא פולחנא דשמייא לאטריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה יקירה, נזיכמן פרנעה ויקרב משיחהן. בחיבון ובימיכון ובхи רכל בית ישראל בעגל ואבומן קרייב, ואמרו Amen. יהא שם רבאemberך לעלם ולעלמי עולם. יתברך וישתבח ויתפאר ותרוםם ויתנסא ויתהדר ויתעלה ויתהפל שםDKRShA בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושורתא תשבחה ונחמתא דאמין בעולם, ואמרו Amen: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהם ועל כל תלמידיהן, ועל כל מאן דעסקין באורתא, די באטרא (קדישא) הדין זדי בכל אחר ואתיה יהא להונן ולכון שלמא רבא חנא תלמידיהן, ורבי ורבי ארכבי ומזוני רויחי ופרנקן מנ קדם אבוחון די בשמייא ואראע ואמרו Amen: יהא שלמא רבא מן שמייא וחימיט טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו Amen: עוזה שלום במורמוני הו ברחמיין עשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרו Amen:

³) פ"י הגונ על זה תמצא בספר החיים של חביר אחיו הגאון מהר"ל מפראג בספר זכויות ח"א פ"ג,

^{*)} בסיום וסוף תשובה הרומ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש בב"ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הלו.